

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

6. září 2013*

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu s cílem zabránit šíření jaderných zbraní — Zmrazení finančních prostředků — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na obhajobu — Právo na účinnou soudní ochranu — Nesprávné posouzení“

Ve věci T-493/10,

Persia International Bank plc, se sídlem v Londýně (Spojené království), původně zastoupená S. Gadhiou, S. Ashleym, solicitors, D. Andersonem, QC, a R. Blakeleym, barrister, poté S. Ashleym, S. Jeffreyem, A. Irvinem, solicitors, D. Wyattem, QC, a R. Blakeleym,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené M. Bishopem a A. Vitrem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Evropskou komisí, zastoupenou S. Boelaert a M. Konstantinidisem, jako zmocněnci,

vedlejší účastníci,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39; oprava Úř. věst. L 197, s. 19 a Úř. věst. L 265, s. 18), prováděcího nařízení Rady (EU) č. 668/2010 ze dne 26. července 2010, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 195, s. 25), rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ze dne 25. října 2010, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. L 281, s. 81), nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010, o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. L 281, s. 1), rozhodnutí Rady 2011/783/SZBP ze dne 1. prosince 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. L 319, s. 71), prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1245/2011 ze dne 1. prosince 2011, kterým se provádí nařízení č. 961/2010 (Úř. věst. L 319, s. 11), a nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1; oprava Úř. věst. L 332, s. 31) v rozsahu, v němž se uvedené akty týkají žalobkyně, a návrh na prohlášení, že se čl. 7 odst. 2 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 423/2007 ze dne 19. dubna 2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 103, s. 1), čl. 16 odst. 2 písm. a) nařízení č. 961/2010 a čl. 23 odst. 2 nařízení č. 267/2012 na žalobkyni nevztahují,

* Jednací jazyk: angličtina.

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení I. Pelikánová (zpravodajka), předsedkyně, K. Jürimäe a M. van der Woude, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: N. Rosner, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 3. července 2012,

vydává tento

Rozsudek¹

[omissis]

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 22 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 7. října 2010 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 23 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 5. listopadu 2010 žalobkyně svá návrhová žádání upravila v návaznosti na přijetí rozhodnutí 2010/644 a nařízení č. 961/2010, k němuž došlo dne 25. října 2010.
- 24 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 14. ledna 2011 podala Evropská komise návrh na vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Rady. Usnesením ze dne 8. března 2011 předsedkyně čtvrtého senátu Tribunálu toto vedlejší účastenství povolila.
- 25 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 24. ledna 2012 žalobkyně upravila svá návrhová žádání v návaznosti na přijetí rozhodnutí 2011/783 a prováděcího nařízení č. 1245/2011, k němuž došlo dne 1. prosince 2011, a navrhla, aby napadené akty byly případně zrušeny s okamžitou platností.
- 26 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 23. dubna 2012 upravila žalobkyně svá návrhová žádání v návaznosti na přijetí nařízení č. 267/2012, k němuž došlo dne 23. března 2012.
- 27 Na základě zprávy soudkyně zpravodajky se Tribunál (čtvrtý senát) rozhodl zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu Tribunálu položil účastnicím řízení písemně otázky ohledně důsledků, které je třeba v projednávané věci vyvodit z rozsudku Soudního dvora ze dne 13. března 2012, *Melli Bank v. Rada* (C-380/09 P), ohledně počtu řídicích pracovníků žalobkyně a způsobu jejich jmenování a ohledně přípustnosti čtvrtého žalobního důvodu žalobkyně. Účastnice řízení na otázky Tribunálu odpověděly.
- 28 V odpovědi na otázky Tribunálu, došlé kanceláři Tribunálu dne 8. června 2012, vzala žalobkyně zpět třetí žalobní důvod, vycházející z nepřiměřenosti, potažmo protiprávnosti čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413, čl. 7 odst. 2 písm. d) nařízení č. 423/2007, čl. 16 odst. 2 písm. a) nařízení č. 961/2010 a čl. 23 odst. 2 nařízení č. 267/2012.
- 29 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání dne 3. července 2012.

1 — Jsou uvedeny pouze body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění Tribunál považuje za účelné.

- 30 Usnesením Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 4. září 2012 byla znovuotevřena ústní část řízení za účelem založení vyjádření žalobkyně k usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 19. července 2012, Akhras v. Rada [C-110/12 P(R)] do spisu a za účelem obdržení vyjádření ostatních účastnic řízení. Ústní část řízení byla opětovně ukončena dne 4. října 2012.
- 31 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- s okamžitou platností zrušil položku 4 tabulky B v příloze II rozhodnutí 2010/413, položku 2 tabulky B v příloze prováděcího nařízení č. 668/2010, položku 4 tabulky B v části I přílohy rozhodnutí 2010/644, položku 4 tabulky B v příloze VIII nařízení č. 961/2010, rozhodnutí 2011/783, prováděcí nařízení č. 1245/2011 a položku 4 tabulky B v části I přílohy IX nařízení č. 267/2012, a to v rozsahu, ve kterém se jí tyto akty týkají;
 - prohlásil, že se na ni čl. 7 odst. 2 písm. d) nařízení č. 423/2007, čl. 16 odst. 2 písm. a) nařízení č. 961/2010 ani čl. 23 odst. 2 nařízení č. 267/2012 nevztahují;
 - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 32 Komise a Rada navrhují, aby Tribunál:
- zamítl žalobu;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

[omissis]

K věci samé

[omissis]

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění, z porušení zásady dodržování práva na obhajobu a z porušení práva na účinnou soudní ochranu

[omissis]

– K porušení práva žalobkyně na obhajobu a jejího práva na účinnou soudní ochranu, jež má vyplývat z toho, že neobdržela dostatek informací ohledně přijetí omezujících opatření vůči sobě

- 78 Žalobkyně tvrdí, že i přes opakované žádosti o poskytnutí informací neobdržela dostatek informací ohledně přijetí omezujících opatření vůči sobě a vůči Bank Mellat, a zejména neobdržela žádný důkaz o údajném zapojení Bank Mellat do šíření jaderných zbraní. Žalobkyně v této souvislosti zdůrazňuje nedostatečnost návrhů na přijetí omezujících opatření sdělených dopisem ze dne 13. září 2010 a návrhu sděleného v příloze k duplice a také opožděnost poskytnutí posledně zmíněného návrhu.
- 79 Žalobkyně z toho vyvozuje, že jí sdělení těchto skutečností neumožnilo předložit účelné připomínky k přijetí omezujících opatření namířených jak vůči ní, tak vůči Bank Mellat a nemohlo jí zajistit spravedlivý proces.

- 80 Rada podporovaná Komisí zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně. Uvádí zejména, že návrhy na přijetí omezujících opatření sdělila žalobkyni, jakmile získala souhlas členských států, od kterých pocházely.
- 81 Zprv je třeba uvést, že z přezkumu provedeného výše v bodech 62 až 77 vyplývá, že první, čtvrtý a pátý bod odůvodnění, které Rada vznesla vůči Bank Mellat, i odůvodnění týkající se samotné žalobkyně, jak plynou z napadených aktů a z návrhů na přijetí omezujících opatření sdělených žalobkyni, jsou dostatečně přesné. Naproti tomu vágnost druhého, třetího, šestého a sedmého bodu odůvodnění, které Rada vznesla vůči Bank Mellat, představuje porušení práva žalobkyně na obhajobu i jejího práva na účinnou soudní ochranu.
- 82 Zadruhé je třeba poznamenat, že návrhy na přijetí omezujících opatření sdělené dne 13. září 2010 byly sděleny před uplynutím lhůty, kterou Rada stanovila žalobkyni k předložení připomínek, a sice 25. září 2010, takže v případě žalobkyně nelze konstatovat žádné porušení práva na obhajobu.
- 83 Návrh přiložený k duplice byl ovšem sdělen po uplynutí lhůty zmíněné výše v bodě 82.
- 84 V této souvislosti nelze zohlednit argument Rady o nezbytnosti získat souhlas dotyčného členského státu. Má-li totiž Rada v úmyslu přijmout vůči určitému subjektu omezující opatření na základě skutečností poskytnutých členskými státy, je povinna před přijetím uvedených opatření zajistit, že dané skutečnosti mohou být dotyčnému subjektu oznámeny včas tak, aby mohl účelně vyjádřit své stanovisko.
- 85 Je ovšem třeba shledat, že opožděné sdělení dokumentu, z něhož Rada vycházela při přijímání omezujících opatření vztahujících se na určitý subjekt nebo při ponechání těchto opatření v platnosti, představuje porušení práva na obhajobu odůvodňující zrušení dříve přijatých aktů jen v případě, že se prokáže, že by dotčená omezující opatření nemohla být legitimně přijata nebo ponechána v platnosti, pokud by dokument sdělený opožděně musel být vyloučen z důkazů zohledněných v neprospěch onoho subjektu.
- 86 Z bodů 70 a 76 tohoto rozsudku přitom plyne, že návrh přiložený k duplice neobsahuje ve srovnání s napadenými akty a s návrhy sdělenými dne 13. září 2010 žádné další skutečnosti, takže jeho vyloučení z důkazů zohledněných v neprospěch žalobkyně nemůže mít vliv na opodstatněnost přijetí omezujících opatření vůči žalobkyni a jejich ponechání v platnosti. Za těchto okolností není opožděné sdělení zmíněného návrhu důvodem pro zrušení rozhodnutí 2010/413, prováděcího nařízení č. 668/2010, rozhodnutí 2010/644 ani nařízení č. 961/2010.
- 87 Zatřetí, pokud jde o neposkytnutí důkazů, je třeba poznamenat, že podle zásady dodržování práva na obhajobu není Rada povinna sdělovat jiné skutečnosti, než které jsou součástí jejího spisu. Rada přitom v projednávané věci uvádí – a žalobkyně jí v tom neprotiřečí – že její spis neobsahuje k zapojení Bank Mellat do šíření jaderných zbraní ani k samotné žalobkyni žádné dodatečné důkazy. Za těchto okolností jí nelze s úspěchem vytýkat, že neposkytnutím takových důkazů porušila právo žalobkyně na obhajobu a její právo na účinnou soudní ochranu.

[omissis]

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného posouzení v souvislosti s vlastnictvím či ovládnutím žalobkyně ze strany Bank Mellat

- 101 Žalobkyně tvrdí, že Bank Mellat ji nevlastní a že této bance nepatří ve smyslu čl. 7 odst. 2 písm. d) nařízení č. 423/2007, čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413, čl. 16 odst. 2 nařízení č. 961/2010 a čl. 23 odst. 2 nařízení č. 267/2012.

- 102 Úvodem je třeba poznamenat, že přezkum Tribunálu se týká jen okolnosti, že Bank Mellat vlastní 60 % kapitálu žalobkyně. Je sice pravda, že od 24. ledna 2012 se omezující opatření přijatá podle rozhodnutí 2010/413, podle nařízení č. 961/2010 a podle nařízení č. 267/2012 vztahují i na dalšího akcionáře žalobkyně, kterým je Bank Tejarat. Tuto okolnost ovšem Rada uvedla poprvé na jednání a zejména v odůvodnění napadených aktů se nevyskytuje. V rámci kontroly jejich legality ji tudíž nelze zohlednit.
- 103 Podle judikatury platí, že jsou-li zmrazeny finanční prostředky subjektu označeného jako subjekt podílející se na šíření jaderných zbraní, existuje nezanedbatelné riziko, že tento subjekt bude vyvolávat tlak na subjekty, které vlastní nebo ovládá nebo které mu patří, za účelem obcházení účinku opatření, která se ho týkají. Zmrazení finančních prostředků těchto subjektů, které je Rada povinna provést na základě čl. 7 odst. 2 písm. d) nařízení č. 423/2007, čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413, čl. 16 odst. 2 nařízení č. 961/2010 a čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 267/2012, je proto nezbytné a vhodné k zajištění účinnosti přijatých opatření a toho, aby tato opatření nebyla obcházena (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek *Melli Bank v. Rada*, bod 27 výše, body 39 a 58).
- 104 Obdobně platí, že pokud 100 % kapitálu subjektu vlastní subjekt, který je považován za subjekt zapojený do šíření jaderných zbraní, je podmínka vlastnictví uvedená v čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413 a v čl. 16 odst. 2 písm. a) nařízení č. 961/2010 splněna (obdobně viz rozsudek *Melli Bank v. Rada*, bod 27 výše, bod 79). Tentýž závěr platí pro subjekt „vlastněný“ subjektem, který je považován za subjekt zapojený do šíření jaderných zbraní, podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 267/2012.
- 105 Není přitom zpochybňováno, že Bank Mellat vlastní jen 60 % kapitálu žalobkyně.
- 106 Za těchto okolností se – na rozdíl od toho, co tvrdí Rada a Komise – pravidlo vyplývající z judikatury a citované výše v bodě 104 neuplatní, neboť vlastnictví 60 % kapitálu žalobkyně samo o sobě neznamená, že je splněna podmínka „vlastnictví“ či „vlastnění“ stanovená v ustanoveních uvedených výše v bodě 104.
- 107 Je proto třeba zjistit, zda s ohledem na okolnosti projednávané věci a zejména na podíl ve vlastnictví Bank Mellat existuje nezanedbatelné riziko, že žalobkyně bude vedena k tomu, aby obcházela účinek omezujících opatření vůči Bank Mellat (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek *Melli Bank v. Rada*, bod 27 výše, bod 40).
- 108 Rada podporovaná Komisí tvrdí, že tomu tak je, jelikož Bank Mellat coby většinový akcionář vlastní 60 % kapitálu žalobkyně může jmenovat a odvolávat její řídicí pracovníky.
- 109 V této souvislosti ze spisu plyne, že žalobkyně má sedm řídicích pracovníků, z nichž dva jsou nezávislí a neplní výkonné funkce.
- 110 Podle příslušné zákonné úpravy Spojeného království i podle stanov žalobkyně jsou její řídicí pracovníci jmenováni běžným usnesením valné hromady přijímaným prostou většinou hlasů.
- 111 V tomto ohledu ovšem zaprvé ze skutečností uvedených žalobkyní, jejichž správnost ostatní účastnice řízení nezpochybnily, plyne, že na základě dohody jejich akcionářů vybrala Bank Mellat jen čtyři její současné řídicí pracovníky a že ostatní tři vybrala Bank Tejarat.
- 112 Dále je jeden ze čtyř řídicích pracovníků vybraných Bank Mellat nezávislý řídicí pracovník bez výkonných funkcí. Ze skutečností uvedených žalobkyní plyne, že podmínka nezávislosti, jejíž splnění kontroluje FSA při schvalování řídicích pracovníků společností, především znamená, že dotyčný řídicí pracovník není žádným způsobem napojen na akcionáře žalobkyně, tedy ani na Bank Mellat.
- 113 Za těchto okolností je třeba uzavřít, že Bank Mellat může vykonávat vliv na nanejvýše tři ze sedmi současných řídicích pracovníků žalobkyně, tedy menšinu z nich.

- 114 Rada v této souvislosti na jednání také namítla, že nezávislí řídicí pracovníci se nepodílejí na každodenním řízení žalobkyně, neboť neplní výkonné funkce.
- 115 Je však třeba poznamenat, že stanovы žalobkyně nerozlišují u kolektivních rozhodnutí přijímaných řídicími pracovníky v souvislosti s podmínkami usnášeníschopnosti nebo s hlasovacími právy mezi výkonnými řídicími pracovníky a řídicími pracovníky bez výkonných funkcí. V tomto ohledu je postavení řídicích pracovníků bez výkonných funkcí rovnocenné výkonným řídicím pracovníkům.
- 116 Argumentaci Rady, má-li být chápána tak, že míří na vliv, který mohou v rámci svých výkonných funkcí jednotlivě vykonávat někteří řídicí pracovníci žalobkyně vybraní Bank Mellat, navíc nelze zohlednit ze dvou důvodů. Tato okolnost totiž nebyla v odůvodnění napadených aktů uvedena. Daná argumentace navíc není dostatečně přesná, jelikož Rada neuvedla ani totožnost dotčených řídicích pracovníků, ani přesné funkce, které plnili, ani konkrétní nebezpečí, které by tato okolnost představovala pro účinnost omezujících opatření vztahujících se na Bank Mellat.
- 117 Zadruhé je třeba poznamenat, že podle informací založených ve spise podléhá jmenování každého nového řídicího pracovníka žalobkyně schválení FSA. Bank Mellat tudíž nemůže – zejména zrušením pozice nezávislých řídicích pracovníků – svobodně změnit počet řídicích pracovníků žalobkyně ani povahu jimi vykonávaných funkcí.
- 118 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že za konkrétních okolností projednávaného případu nelze mít v důsledku skutečnosti, že Bank Mellat vlastní 60 % kapitálu žalobkyně, podmínku „vlastnictví“ či „vlastnění“ stanovenou v čl. 7 odst. 2 písm. d) nařízení č. 423/2007, v čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí 2010/413, v čl. 16 odst. 2 nařízení č. 961/2010 a v čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 267/2012 za splněnou.
- 119 Okolnost, že Bank Mellat vlastní 60 % kapitálu žalobkyně, tudíž neodůvodňuje sama o sobě přijetí omezujících opatření vůči žalobkyni a jejich ponechání v platnosti.
- 120 Vzhledem k tomu, že okolnost, že Bank Mellat vlastní 60 % kapitálu žalobkyně, je jedinou okolností, kterou Tribunál může zohlednit (viz výše bod 102), je třeba vyhovět druhému žalobnímu důvodu, a tedy zrušit rozhodnutí 2010/644, nařízení č. 961/2010, rozhodnutí 2011/783, prováděcí nařízení č. 1245/2011 a nařízení č. 267/2012 v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobkyně, aniž je třeba přezkoumat ostatní argumenty, které žalobkyně uvedla v rámci druhého žalobního důvodu, a pátý žalobní důvod.

[omissis]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

1) V rozsahu, v němž se týkají společnosti Persia International Bank plc, se zrušují:

- položka 4 tabulky B v příloze II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP;
- položka 2 tabulky B v příloze prováděcího nařízení Rady (EU) č. 668/2010 ze dne 26. července 2010, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu;

- položka 4 tabulky B v části I přílohy rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ze dne 25. října 2010, kterým se mění rozhodnutí 2010/413;
 - položka 4 tabulky B v příloze VIII nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010, o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení č. 423/2007;
 - rozhodnutí Rady 2011/783/SZBP ze dne 1. prosince 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413;
 - prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1245/2011 ze dne 1. prosince 2011, kterým se provádí nařízení č. 961/2010;
 - položka 4 tabulky B v části I přílohy IX nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení č. 961/2010.
- 2) Účinky rozhodnutí 2010/413, ve znění rozhodnutí 2010/644 a rozhodnutí 2011/783, zůstávají ve vztahu k Persia International Bank zachovány do právní moci zrušení nařízení č. 267/2012.
 - 3) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
 - 4) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Persia International Bank.
 - 5) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

Pelikánová

Jürimäe

Van der Woude

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 6. září 2013.

Podpisy.